Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1407/2013,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EU) 2020/972, annettu 2 päivänä heinäkuuta 2020	L 215	3	7.7.2020

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 316, 13.12.2018, s. 21 (1407/2013)

▼B

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1407/2013,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yrityksille myönnettävään tukeen kaikilla aloilla, lukuun ottamatta

a) tukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ([1]) soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille;

b) tukea maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille;

c) tukea maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille seuraavissa tapauksissa:

i) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;

ii) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;

d) tukea kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;

e) tukea, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

2. Jos yritys toimii 1 kohdan a, b tai c alakohdan aloilla ja myös yhdellä tai useammalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla alalla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, tätä asetusta sovelletaan jälkimmäisiä aloja tai toimintoja varten myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

▼B

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’maataloustuotteilla’ perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita;

b) ’maataloustuotteiden jalostamisella’ maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;

c) ’maataloustuotteiden kaupan pitämisellä’ tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjille katsotaan kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa;

2. ’Yhteen yritykseen’ sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa kaikki yritykset, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:

a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;

b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;

c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;

d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltion yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 200 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.

▼B

Jäsenvaltion maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun suorittavalle yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 100 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Tätä vähämerkityksistä tukea ei saa käyttää maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaan.

3. Jos yritys suorittaa maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun ja sillä on lisäksi muita toimintoja, joihin sovelletaan 200 000 euron enimmäismäärää, kyseiseen yritykseen sovelletaan 200 000 euron enimmäismäärää edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että maanteiden tavarakuljetusten saama tuki on enintään 100 000 euroa ja että vähämerkityksistä tukea ei käytetä maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaan.

4. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnetyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.

5. Edellä 2 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Kolmen verovuoden jakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

6. Edellä 2 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava diskonttokorko.

7. Jos 2 kohdassa vahvistettu asianomainen enimmäismäärä ylittyisi seurauksena uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisestä, kyseisen uuden tuen mihinkään osaan ei saa soveltaa tätä asetusta.

8. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki enimmäismäärän. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.

9. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötyneelle yritykselle, eli periaatteessa yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

▼B

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia (”läpinäkyvä tuki”).

2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.

3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytäntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytäntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojien pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) ►C1 lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on 1 000 000 euroa (tai 500 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) viiden vuoden aikana tai 500 000 euroa (tai 250 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi ja/tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisena osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai ◄

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.

4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annettu pääoma ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytäntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytäntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojien pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) takaus kattaa enintään 80 prosenttia lainasta ja taattu määrä on 1 500 000 euroa (tai 750 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) ja takauksen kesto viisi vuotta tai taattu määrä on 750 000 euroa (tai 375 000 euroa maanteiden

▼B

tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) ja takauksen kesto kymmenen vuotta; jos taattu määrä on näitä määriä pienempi ja/tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisena osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai

d) ennen takauksen täytäntöönpanoa

i) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtiontukia koskevan muun komission asetuksen nojalla ja on komission hyväksymä takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukaisesti, ja

ii) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimityyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

7. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua komission asetuksen (EU) N:o 360/2012 ([1]) mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa kyseisessä asetuksessa vahvistettuun enimmäismäärään asti. Se saa kasautua muiden vähämerkityksistä tukea koskevien asetusten mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään asti.

2. Vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävän valtiontuen tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen ylittäisi komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoisiin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

([1]) Komission asetus (EU) N:o 360/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 114, 26.4.2012, s. 8).

▼B

6 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen ja mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä saavutettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

3. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetun asianomaisen enimmäismäärän ja että kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki.

5. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

▼B

7 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset. Komissio arvioi tuet, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 69/2001 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 2 päivän helmikuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, mikä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Tämän asetuksen voimassaolon päättyessä vähämerkityksistä tukea koskeviin ohjelmiin, jotka täyttävät tämän asetuksen edellytykset, sovelletaan tätä asetusta edelleen kuuden kuukauden ajan.

8 artikla

Voimaantulo ja soveltamisaika

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

▼M1

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2023.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.